

[Undervisningsministeren.]

Med hensyn til spørgsmålet om gymnasieskolernes forsyning med tilstrækkeligt og tidssvarende skolemateriel kan jeg for statskolernes vedkommende nævne, at et af undervisningsministeriet nedsat udvalg i 1958 har afgivet en betænkning om suppler-
ing af de bestående samlinger m. v. ved de ældre statsskoler for at bringe disse op på samme niveau som de nyoprettede skolers samlinger, og i henhold til dette udvalgs indstilling søgte og fik undervisningsministeriet en 3-årig ekstraordinær bevilling på i alt 1 250 000 kr. fordelt over finansårene 1958-59, 1959-60 og 1960-61 til samtlige statsskoler til suppler-
ing af samlingerne i de humanistiske fag og matematik, fysik og kemi, naturhistorie og geografi og til teknisk udstyr, herunder filmsapparater. Endvidere opnåede man tilladelse til en forhøjelse af den årlige bevilling til vedligeholdelse, fornyelse og suppler-
ing af samlinger og undervisningsmateriel fra oprindelig ca. 131 600 kr. til 385 000 kr. Herefter må statsskolernes samlinger i det store og hele kunne betragtes som tilfredsstillende.

Med hensyn til det sidste punkt i forslaget til beslutning angående forberedelse af sådanne ændringer i skolelovgivningen, at Danmark kommer på højde med bl. a. vore nordiske nabolande, må jeg straks sige, at jeg ikke kan godtage den måde, forslaget er affattet på. Jeg mener ikke, at den danske skoleordning står tilbage for skoleordningen bl. a. i vore nordiske nabolande. Efter min mening er niveauet f. eks. i Danmark, Norge og Sverige alt i alt nogenlunde ens på dette som på de fleste andre områder. Jeg formoder, at man særlig har tænkt på spørgsmålet om undervisningspligtens varighed, men jeg mener nu ikke — hvad jeg også sagde forleden dag — at man af et lands ordning i denne henseende kan slutte noget med hensyn til, hvilken højde skole- og undervisningsvæsenet i landet står på. I Sverige har man 9 års undervisningspligt i forsøgsdistrikterne, og i Norge varer undervisningspligten

efter den nye norske folkeskolelov mindst 7 år, men således at der efter nærmere regler kan pålægges elever inden for de enkelte områder pligt til at gå 9 år i enhedsskole; det er ikke obligatorisk. Her i landet har vi i den i 1958 vedtagne ordning valgt at beholde den for eleverne frivillige ordning for det 8. og 9. års vedkommende, idet vi samtidig på anden måde har givet lovregler, der skal sikre eleverne bedst mulig adgang til denne frivillige undervisning, selv om den ikke findes i deres egen kommune. Det er mit indtryk, at der er meget stor interesse for de kommende 8. og 9. klasser, og jeg tager det som udtryk for, at man kan komme langt uden forlængelse af undervisningspligten, men det er jo muligt, at spørgsmålet engang bliver taget op til fornyet behandling i det høje ting, når man har vundet nærmere erfaringer med hensyn til den nye skoleordning og set, hvilke resultater den appel til frivillighed, som ligger i den nye skoleordning, vil give.

Sammenfattende kan jeg sige, at jeg ikke finder, at der er nogen grund til, at folkettinget skulle vedtage et forslag til folketingsbeslutning som det af det ærede medlem fru Petra Petersen fremsatte. Alle de i forslaget omhandlede spørgsmål er spørgsmål, som regeringen allerede er fuldt opmærksom på, og som undervisningsministeriet til daglig beskæftiger sig med.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Ministeren mente, at jeg kun kritiserede, men det er nu ikke alene kritik, jeg er kommet med. Jeg har sagt, at vi har fået en efter min mening udmærket skolelov; ganske vist opfylder den ikke alle vore ønsker, men vi stemte for den, fordi den betyder en forbedring på skolens område såvel på land som i by. Ministeren kan vel ikke vente, at jeg ikke skal komme med kritik; alle de problemer, jeg har fremdraget, ligger jo uløst.

Ministeren sagde bl. a. om mit forslag om at tage de lærere, der er indkaldt som soldater, tilbage til skolen, at hvis man